

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו" אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת כ"ק אדמו"ר ישראל ניסן בהרה"ק דוד משה זצוק"ל מקרעטשניף פנינה לוי בת שרה ע"ה

משנה ה'

הַמְקָרִיב קֶדְשִׁים בשר קרבנות הנאכלים **וְאִמּוּרֵיהֶם** ביחד עם אמורי הקרבן שיש להקריבם על המזבח **בַּחוּץ** מחוץ לעזרה - **חָיִב** על הקרבת האמורים מחוץ לעזרה, לפי שהקריבם בחוץ ולא על המזבח, ואע"פ שהבשר מהווה חציצה בין האמורים לאש, אין זה נקרא חציצה, היות ששניהם מאותו המין ומין במינו אינו חוצץ. **מִנְחָה שְׁלֹא נִקְמְצָה** היינו שלא הרימו ממנה את הקומץ **וְהַקְרִיבָהּ** את כל המנחה **בַּחוּץ** מחוץ לעזרה - **פְּטוּר** היות ומנחה זו לא נקמצה אין היא ראויה להקרבה על המזבח, וכל דבר שאינו ראוי למזבח, אין חייבים עליו משום מקריב בחוץ. אבל אם **קִמְצָהּ** הריים הכהן את הקומץ מהמנחה, **וְחָזַר קִמְצָהּ לַתּוֹכָהּ** וחזר אותו החלק שנקמץ לתוך המנחה, **וְהַקְרִיבָהּ** את כל המנחה **בַּחוּץ** מחוץ לעזרה - **חָיִב** לפי שבדיעבד מנחה זו ראויה להקרבה על המזבח, וכל דבר שאפילו בדיעבד ראוי למזבח חייבים על הקרבתו מחוץ לעזרה.

רבינו עובדיה מברטנורא

המקריב קדשים ואימוריהן - שהקריב הבשר והאימורים מחוברים בו, חייב משום אימורים. ולא אמרינן הרי בשר חוצץ בין האימורין לאש, ודכוותה בפנים לאו העלאה היא, דרחמנא אמר (שם א') "על העצים אשר על האש", והמעלן בחוץ נמי לא יחזא חייב, לא אמרינן הכי, לפי שמין במינו אינו חוצץ. **מנחה שלא נקמצה** - אינה ראויה לפנים. הלכך המקריבה בחוץ פטור. **קמצה וחזר קומצה לתוכה** - והקריבה בחוץ חייב. שכיוצא בה בפנים כשרה, כדתנן בהקומץ נתערב קומצה בשיריה לא יקטיר ואם הקטיר כשרה.

משנה ו'

הַקֶּמֶץ וְהַלְבוּנָה שלאחר שמרים אותם הכהן מקרבן מנחת נדבה, מותר לכהנים לאכול את המנחה (ולכן הם נקראים מתירים) והם עצמם מוקטרים על המזבח **שֶׁהַקְרִיב אֶת אֶחָד מֵהֶן** היינו את הקומץ, או את הלבונה **בַּחוּץ** מחוץ לעזרה - **חָיִב** לפי שכל אחד מהם ראוי להקטרה על גבי המזבח. **רַבִּי אֶלְעָזָר** שחולק על תנא קמא - **פּוֹטֵר עַד שֶׁיִּקְרִיב אֶת הַשְּׁנַיִ** היינו עד שיקריב בחוץ את שניהם את הקומץ ואת הלבונה, שכן הוא סובר שהיות ושניהם ביחד מתירים את המנחה לאכילה, יש גם צורך להקריב את שניהם בחוץ כדי להתחייב על הקרבתם מחוץ לעזרה. אם הקטיר את **אֶחָד** מהם -קומץ/לבונה **בְּפָנִים** בתוך העזרה **וְאֶחָד** ואת המתיר השני קומץ/לבונה **בַּחוּץ** מחוץ לעזרה - **חָיִב** כיוון שבהקטרת המתיר השני מסתיימת פעולת ההקטרה כולה של שני המתירים (קומץ/לבונה). **שְׁנַיִ בְּזַמֵּי לְבוּנָה** שהקטרתם מתירה לכהנים לאכול מלחם הפנים **שֶׁהַקְרִיב אֶת אֶחָד מֵהֶן בַּחוּץ** מחוץ לעזרה - **חָיִב** לפי שכל אחד ראוי להקטרה בפני עצמו על המזבח. **רַבִּי אֶלְעָזָר - פּוֹטֵר עַד שֶׁיִּקְרִיב אֶת הַשְּׁנַיִ** כלומר עד שיקריב בחוץ את שני בזיכי הלבונה. ואם הקטיר בזיך **אֶחָד בְּפָנִים** העזרה **וְאֶחָד** ואת הבזיך השני **בַּחוּץ** מחוץ לעזרה - **חָיִב** שבכך שהקטיר את הבזיך השני סיים את פעולת הקטרת המתירים כולה. **הַזּוֹרֵק מְקַצֵּת דָּמִים** שצריכים להיזרק על המזבח **בַּחוּץ** מחוץ לעזרה - **חָיִב** שהרי מתנה אחת שניתנת על מזבח החיצון מכפרת, ואף כל אחת מארבעת המתנות הניתנות בפנים ההיכל נחשבת כל מתנה למצווה בפני עצמה, ולכן הזורק דם זה בחוץ חייב. **רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר: אִף הַמְּנִסֵּךְ מִי חָג** המים שמילאו לצורך ניסוך המים **בְּחָג** הסוכות, וניסך

רבינו עובדיה מברטנורא

הקומץ והלבונה - של מנחת נדבה. שניהם מתירים את שיריה לאכילה, הלכך רבי אלעזר פוטר דבעי הקטרת כל המתיר. **אחד בפנים** - תחילה, ואחר כך השני בחוץ חייב. שזה גמר ובו הכל תלוי. **שני בזיכי לבונה** - מתירים לחם הפנים. **מי החג** - שנתמלאו לשם ניסוך המים בחג הסוכות, אם נסך אותן בחוץ חייב, דסבר ניסוך המים בחג דאורייתא היא, הלכך מחייב עלה בחוץ ואין הלכה כר"א בבולה מתניתין. ונסוך המים בחג לא דאורייתא היא, אלא הלכה למשה מסיני. **שירי הדם שהקריבן בחוץ חייב** - בשירי דמים הפנימים מיירי. וסבר דשירי הדם מעכבים בהם הילכך עבודה היא להתחייב עליה בחוץ אבל

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

בשירי הדם של מזבח
החיצון מודה רבי נחמיה
שאינם אלא למצוה ולא
לעכב הילכך הזורקן
בחוץ ודאי פטור. ואין
הלכה ברבי נחמיה.

אותם **בחוץ** מחוץ לעזרה – **חַיֵּב** כדין המקריב מחוץ לעזרה, לפי שסובר רבי אלעזר שמצוות ניסוך המים היא מהתורה, ולכן למנסך בחוץ יש את אותו דין כמקריב בחוץ. **רַבִּי נְחֶמְיָה אוֹמֵר: שְׂיָרִי הַדָּם** של החטאות הפנימיות **שֶׁהִקְרִיבֵן בַּחוּץ** מחוץ לעזרה במקום לשפוך אותם על יסוד מזבח החיצון – **חַיֵּב** לפי שסובר רבי נחמיה שאם לא שפך את שיירי הדם על יסוד המזבח לא כיפר (ולא כמו המשנה בפרק ה' שאומרת שאם לא נתן לא עיכב) והיות שרבי נחמיה סובר ששפיכת שיירי הדם הינה עבודה, לכן מתחייב על הקרבת שיירי הדם מחוץ לעזרה, אך בשאר הקרבנות סובר רבי נחמיה ששפיכת הדם הינה מצווה בעלמא, ולכן אם הקריב דם זה בחוץ, אינו מתחייב על הקרבתם מחוץ לעזרה.

by Getty